

Á½IVOT ZMĀ•ĀCEKL PAUZU? - II.

PĀjtek, 20 bĀ™ezen 2009

Tak jsem tu zas. Za tu krátkou chvíli, která uplynula od mého posledního dopisu, se toho zmĀ›nilo nesmírnĀ› moc. Nedokázala jsem se tvĀ™it jakoby nic, chovat se tak, aby nic nepoznal. Tedy poznal, ptal se, co se mnou je a já to prostĀ› všechno ze sebe vyvalila. Ale jeho reakci, to co pak následovalo, to jsem nemohla Ā•ekat ani v nejhorším snu...

Ā•ekala jsem hádku, obhajování, obviĀ›ování, všechno jiné jen ne to, Ā›e on se obyĀ•ejnĀ› rozbřeĀ•í a zaĀ•ne mĀ› neví co má dĀ›lat, Ā›e je zoufalý a ... Nakonec abych konejšila a uklidĀ›ovala já jeho!!! Bylo mi do breku, kdyĀ› jsem mu to Ā™ekla, ale po tom, kdyĀ› jsem vidĀ›la, jak reaguje, jsem se najednou nĀ›jak vnitĀ™nĀ› pĀ™ehodila, já jsem prostĀ› nedokázala LITOVAT JEHO!!! TakĀ›e jsem zaĀ•ala jeĀ•et, nadávat a musím se pĀ™iznat, Ā›e mi byl najednou strašnepĀ™ijemný, pĀ™ímo aĀ› odporný. Kam se ztratil ten chlap, co byl doposud oporou rodiny? Nic se samozĀ™ejmĀ› nevyĀ™ešilo, jen ten škraloup, co to všechno schovával, je pryĀ•. Situace doma je pĀ™íšerná, pĀ™ed dĀ›tma se snaĀ›íme dĀ›lat jakoby nic, on je jak vidĀ›t velký vynálezce výmluv, hned Ā™ekl, Ā›e dĀ›tem Ā™ekne, Ā› nepĀ™ijemnosti v práci, aby byl jako dĀ›vod, proĀ• máme mizernou náladu. Tak zatím vím, Ā›e to není vĀ›bec nic nového, Ā› je to Ā›enská, co je u nich na zástup za jednu na MD. A Ā›e je v tom nevinnĀ›, všechno házel na sebe, jednoznaĀ›nĀ› se bál, abych jí nešla vyškrábat oĀ•i. Ale já bych dnes nejradši vymazala ze svĀ›ta jeho. Jak jsem mohla být tak hloupá... Prý se musí nĀ›jak se vším srovnat (ON!!!) a Ā™ekne mi, jak to všechno bude Ā™ešit. To je jeho oblíbené slovo - on stále všechno „Ā™eši". JeštĀ› jedno, nemyslete si, Ā›e to u nás bylo nĀ›jaké na nic, Ā›e jsme jen tak zahnívali, jak nĀ›kdo napsal, právĀ›, Ā›e jsme Ā›ili docela normálním manĀ›elským Ā›ivotem, chodili jsme do společšnosti, doma to bylo docela fajn, milovali jsme se... Nebylo nic, co by nĀ›jak mĀ› naznaĀ•ovat, Ā›e je nĀ›kdo z nás nĀ›jak nespokojený, Ā›e by mĀ›l tedy dĀ›vod!!! Jediný, co jsem "vyĀ™ešila" já, jsem Ā™ekla, Ā›e s ním uĀ› nechci být v jedné posteli. A napĀ™ed jsem se rozhodla, Ā›e budu spát v obýváku. Ale pak jsem Ā™ekla - on z té společšné postele vlastnĀ› odešel, tak aĀ› jde na gauĀ• on. A kdyĀ› uĀ› tak zíral, tak jsem mu Ā™e mĀ›Ā›e dĀ›tem Ā™íct, pokud by se ptaly, Ā›e má práci, kterou musí teĀ• doma veĀ•er Ā™ešit, a Ā›e tedy bude s lap. Ohleduplný tatínek mi pĀ™eci nebude svítit u postele... Kdyby to nebylo tak smutné a trapné, bylo by mi to všechno aĀ› k smíchu. P.S. Díky vám všem za rady, je moc fajn, Ā›e mám nĀ›koho, komu to mĀ›Ā›u beztretnĀ› Ā™íct. Hodně pomáháte, opravdu. Dana